ФИРКО
ПРИМЉЕНО: 04 -02- 2021
Број: US-02-13-1-250 3/19

Broj: S1 3 U 033129 19 U
Sarajevo,02.02.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Ljiljane Lalović, kao predsjednika vijeća, Željke Krmek i Efraima Čosića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Azre Mušanović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja „Keckom" d.o.o. Banja Luka, kojeg zastupa punomoćnik Branislav Cvijanović, advokat iz Banja Luke, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-1321-8/19 od 26.06.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, u upravnoj svari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana,02.02.2021. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka broj i datum naveden u uvodu, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača u postupku javne nabavke roba za održavanje opšte higijene broj: 981/19 od 21.05.2019. godine, ugovornog organa JU Studentski centar „ Nikola Tesla" Banja Luka i odbijen je zahtjev za naknadu troškova sastava žalbe i pravnog zatupanja.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora zbog pogrešene materijalnog prava i povrede odredaba Zakona o upravnom postupku.U tužbi ističe da u rješenju tuženog postoji očigledna netačnost jer se žalbeni navod nije odnosio na naziv proizvođača i zemlje porijekla nego na naziv proizvoda. Ističe da iz osporavane ponude i samog obrazloženja proizilazi da su u ponudi za osporavane artikle data dva od tri tražena podatka tenderskim dokumentom (dati proizvođač i zemlja porijekla) a nedostaje (naziv proizvoda) što znači da navodi u žalbi nisu netačni i da rješenje sadrži očiglednu netačnost. Dalje, tužitelj prigovara na aneks 8. odnosno sirovinski sastav (specifikacije) proizvoda pod rednim brojevima 1., 7 i 8. gdje tuženi ističe da sam fotografija kao dokaz žalioca ne pokazuje ništa jer se iz iste ne zna iz kojeg je konteksta izvučena i za koji je artikal stvarno namjenjena nije istina jer je žalilac dostavio fotografije sa svim proizvodima iz

kojih se vidi da su upravo to artikli koje je ponudio ponuđač Novotekst d.o.o. Banja Luka u svojoj ponudi, a na kojim se u potpunosti vidi naziv i sadržaj specifikacije proizvoda veličina pakovanja i naziv proizvođača kao i ključne činjenice za konkretne proizvode.Dalje ističe da predstavnici drugostepenog organa nisu dozvolili kopiranje niti prepisivanje jednog papira koji je bio u spisu, a koji je po svom sadržaju očigledno pripadao predmetnom spisu, a za koji tužitelj pretpostavlja da je predstavljao podsjetnik izvjestiocu pri iznošenju navoda iz žalbe pri donošenju odluke vijeća te da je u konkretnom slučaju izvjestilac pogrešno izvjestio ostale članove vijeća zbog čega su isti bili u zabludi i donijeli pogrešnu i nezakoniti odluku.Konačno, predlaže da sud tužbu uvaži, da se osporeni rješenje poništi, te nadoknadi troškove postupka.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je ugovorni organ JU Studentski centar „ Nikola Tesla" Banja Luka, pokrenuo postupak javne nabavke roba za održavanje opšte higijene, za koji je obavještenje o nabavci broj: 379-1-1-28-3-11/19 objavljeno na portalu javnih nabavki dana 05.05.2019. godine, te je nakon provedenog postupka donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 981/19. Tužitelj je protiv navedene odluke izjavio žalbu koju je tuženi osporenim rješenjem odbio kao neosnovanu. Tuženi je ovako odlučio, kako to proizlazi iz obrazloženja osporenog rješenja, jer je zaključio da su prigovori tužitelja neosnovani te da je ugovorni organ ispravno postupio i nije načinio povredu postupka.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, osporeno rješenje doneseno je pravilnom primjenom materijalnog propisa, nakon prethodno pravilnog utvrđenja odlučnih činjenica.

Zakon o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14,) je poseban materijalno-pravni propis kojim se na uspostavlja sistem javnih nabavki u BiH, prava, dužnosti i odgovornosti učesnika u postupku i postupak kontrole javnih nabavki radi osiguranja najefikasnijeg korištenja javnih sredstava, omogućavanjem aktivne i pravična konkurencija među potencijalnim dobavljačima uz ostvarivanje jednakog tretmana, nediskriminacije i transparentnosti. Ova osnovna načela moraju biti vodilja pri svakoj radnji koju učini ugovorni organ kao dobavljač, a na strani potencijalnih dobavljača je obaveza da u cjelosti poštuju postavljene uslove koje su objavljene u javnom pozivu. Stoga je ovaj zakon mjerodavan i u pitanju utvrđivanja pravog stanja stvari, izjašnjavanja o svim činjenicama i okolnostima, ocjene dokaza, prava na pravna sredstva i sudsku zaštitu. Dalje članom 56. Zakona propisano je da zainteresirani kandidati/ponuđači mogu, u pisanoj formi, tražiti od ugovornog organa pojašnjenja tenderske dokumentacije blagovremeno, ali najkasnije deset dana prije isteka roka za podnošenje zahtjeva za učešće ili ponuda.

U skladu sa citiranim odredbama nije osnovan prigovor tužioca da izabrani ponuđač nije dostavio ponudu u skladu sa tenderskim dokumentom iz razloga što nije precizirao svoju ponudu, odnosno nije u opisu proizvoda u obrazcu za cijenu

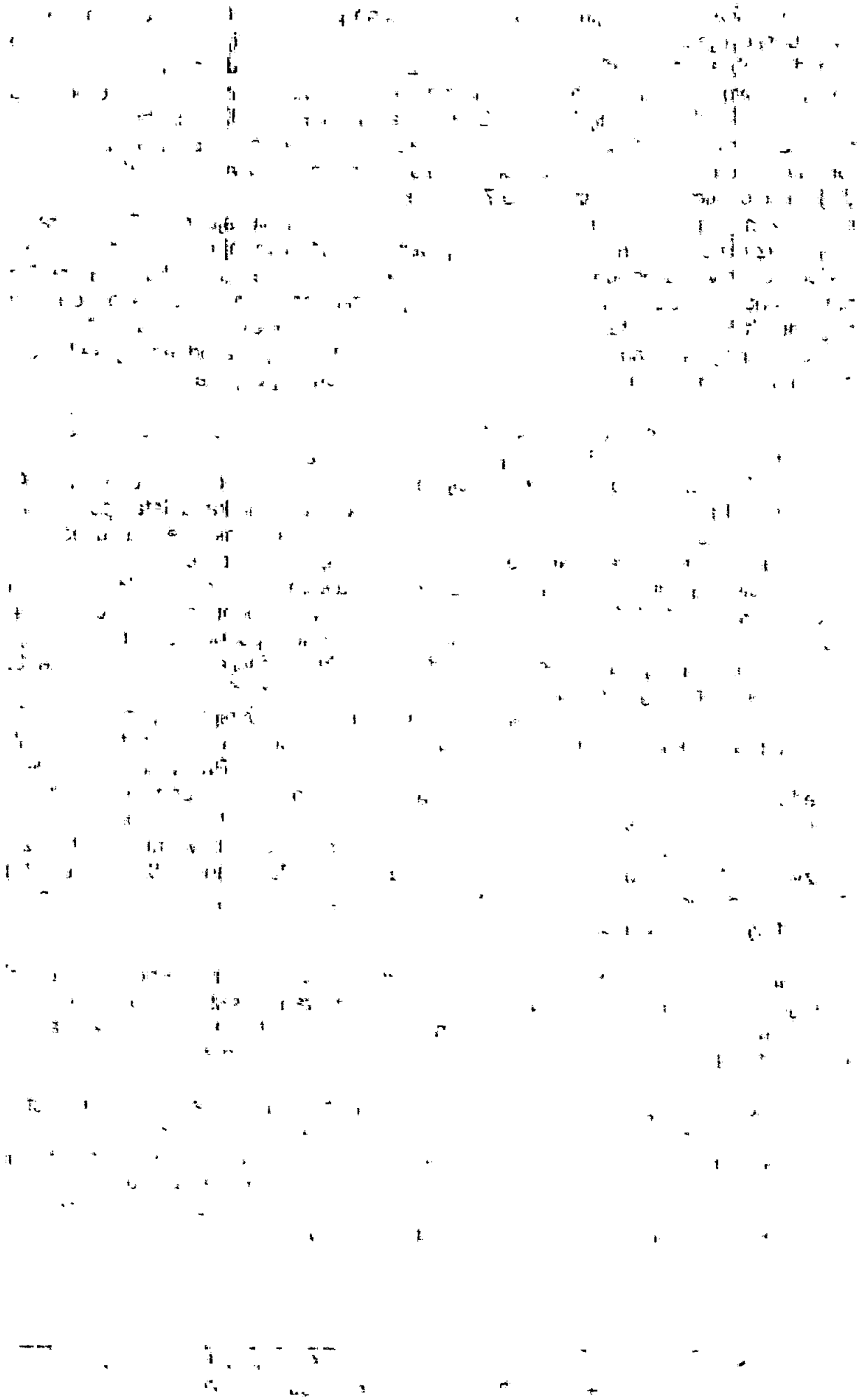

naveo u kakvim pakovanjima dostavlja ponuđene proizvode. Ovo iz razloga što je ovo sudsko vijeće izvršilo uvid u spornu tehničku specifikaciju koja je sastavni dio ponude izabranog ponuđača (aneks 8) i iz kojeg proizilazi da sadrži sve podatke koje je ugovorni organ i tražio da se navedu. Dakle, u konkretnom slučaju u pogledu sporne stavke 47.(aluminijska folija 30 metara) nesporno je da je izabrani ponuđač napisao skraćeni naziv „ALU" što podrazumjeva da je u pitanju aluminijska folija.Dalje u pogledu spornih stavki 72. i 73. ponuđač je upisao znak „-//-„ koji znači da je riječ o istim artiklima iz stavke 71. jer je očito da su artikli od istog proizvođača i iz iste zemlje porijekla. Tačno je da je u konkretnom slučaju ponuđač napravio propust iz razloga što nije upisao naziv proizvoda, međutim taj propust ne može biti razlog odbacivanja ponude. Ovo posebno iz razloga što je za stavku 71. ponuđač napisao naziv „MLD" odnosno medecinska jednokratna kapa pa je jasno i da je u pogledu dvije druge stavke riječ o jednokratnim medecinskim kaljačama odnosno medecinskim jednokratnim mantilima obzirom da je riječ o proizvodima koji se koriste za istu namjnenu te da je u pitanju isti proizvođač i zemlja porijekla.

Postupak javne nabavke je strogo formalan postupak, a ponudu što se tiče forme, neprihvatljivom čini ako je propušteno da se uopšte dostavi određeni akt ili dokaz tražen tenderskom dokumentacijom. Zato je i zakonodavac u odjeljku A. Poglavlja II. Provođenje postupka javne nabavke (Kvalifikacija kandidata i ponuđača) propisao postupak provjere kvalifikacije dobavljača, ograničenje za učešće u postupku javne nabavke, tehničke i profesionalne sposobnosti ponuđača, te ostale kriterije ocjene ponude te članom 68. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14) propisao razloge za odbacivanje ponude. Član 68.stav 4. tačka i) propisuje da je ugovorni organ dužan odbaciti ponudu ako ponuda nije potpuna i ne ispunjava zahtjeve iz tenderske dokumentacije. U smislu člana 3. Zakona, ugovorni organ dužan je da postupa transparentno, da se u postupku javne nabavke prema ponuđačima ponaša jednako i nediskriminirajuće, na način da osigura pravičnu i aktivnu konkurenciju, s ciljem najefikasnijeg korištenja javnih sredstava u vezi s predmetom nabavke i njegovom svrhom. Pravilnim tumačenjem navedenih odredbi, nakon što je ovo vijeće izvršilo uvid u ponudu izabranog ponuđača, ocijenilo je da prigovor iz tužbe nije osnovan. Naime, istina je da je ugovorni organ u navedenoj tački propisao da su ponuđači obavezni navesti naziv proizvoda. Međutim, uvidom u ponudu izabranog ponuđača, aneks 8. stavka 72. i 73., jasano i nedvosmisleno se može utvrditi naziv spornih proizvoda tako da taj propust nije mogao biti tazlog odbacivanja ponude.

Imajući u vidu navedeno, po ocjeni ovoga vijeća pravilno je postupio tuženi kada je navedeni prigovor tužioca odbio kao neosnovan, iz razloga što bi drugačije postupanje za posledicu imalo diskriminaciju i nejednak tretman prema izabranom ponuđaču koji je u svemu postupio po zahtjevima iz tenderskog dokumenta.

Kada je u pitanju prigovor tužitelja koji se odnosi na sirovinski sastav proizvoda pod rednim brojem 1. 7. i 8., ovo vijeće ističe da ugovorni organ za navedene stavke i nije tražio uzorke i tehnički list proizvoda tako da to ne može biti ni predmet utvrđivanja do momenta isporuke robe. Posebno imjaući u vidu da je ugovorni organ precizirao proizvode za koje je to zahtjevao, a to nisu proizvodi pod navedenim rednim brojevima koje tužitelj ističe u svojoj tužbi.

Ostali prigovori tužitelja su proizvodni i paušalni te nisu od značaja za drugačije rješavanje ove pravne stvari.

Tužilac, u smislu odredbe člana 102. stav 3 Zakona o javnim nabavkama BiH("Službeni glasnik BIH" broj: 39/14) nije dokazao ili bar učinio vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povreda postupka ili povreda primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi. Posljedično, osporeno rješenje, suprotno navodima iz tužbe, sadrži sve što je i propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 209/02 do 53/16),i to: izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar. Obrazloženje rješenja kao takvo, prihvata i ovo vijeće.

Tužba tužioca je dobijena kao neosnovana, stoga mu ne pripadaju potraživani troškovi upravnog spora, u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH("Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 do 74/10).

Primjenom odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, sud je donio odluku kao u dispozitivu.

ZAPISNIČAR
Azra Mušanović

Tačnost prepisa ovjerava

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Ljiljana Lalović